

Je úterý 14. března. Posloucháte prezidentskou debatu deníku N. a je Philip titlovách.
Při příležitosti své první oficiální návštěvy Slovenska přijal prezident Petr Pavel pozvání do debaty se slovenskou hlavou státu zuzanou Čaputovou.

Na půdě nové budovy slovenského národního divadla zaznívala slova o podobném směřování zahraniční politiky i náhledu na řadu aktuálních rozeb.

Český prezident se společně se slovenskou hlavou státu například vymezil vůči Maďarsku, hovořil o válce na Ukrajině i nutnosti pomoci ruskem napadené zemi, ale také o tom, proč z částí protestujících ze sobotní demonstrace na václavském náměstí v Praze, podle něj nemá smysl hovořit.

Slovo maní šéf redaktor Českého dyníku N. Pavel Tomášek a šéf redaktor slovenského dyníku N. Matůž Kostoulný.

Dobrý večer. Já som Matůž Kostoulný, já som šéf redaktorom dyníka N.

Dobrý večer. Já jsem Pavel Tomášek a jsem šéf redaktorem dyníku N.

Vítajte v slovenskom národnom divadle. Pozdravujme jé diváko, ktorý nasledujú online, alebo počuvajú jako podcast.

Sme veľmi šťastný, že jste přijali naše pozvanie na mimořádný večer. Československý večer.

Je to před nás čest, privítatu na sceně operí a baletu, prezidentku a prezidenta krajín, ktorej byli kdy si jednou.

Je to před nás čest, že to můžeme urobiť spoločně, jako český a slovenský denigen.

Nevím, je to máš ty Matůži, ale pro mě jsou tato divadelní prvními prvními prvními národního divadla, na kterým já stojím.

Považuju si to jako třech za čest, že jde právě o jeviště slovenského národního divadla.

Neměl bych tuto příležitost, pokud by před pěti lety nevznikl český deník N, jako unikátní československý projekt.

Jehož smyslem je, stejně jako v případě staršího slovenského sourozence, pomoc prostřednictvím kvalitní žurnalistiky, svovodí a demokracii v Česku, respektive na slovensku. A tento večer by nebyl možný, ani v případě, kdyby naše objezemě neměli prezidenta a prezidentku, kteří jsou ochotni přejmout naše pozvání a ochotni odpovídat na naše dotazy.

Z nedávné zkušenosti v Česku víme, že tu není úplná samozřejmost.

Dovolte mi, aby som v tomto momentě privítal na podjů hlavné hvězdy dnešného večera.

Pani prezidentku Zuzanu Čaputovů.

Pana prezidenta Petra Pavla.

Pani prezidentku dovolte, abych začal od vás,

jste prezionom ve funkci už o něco déle,

než pan prezident Pavel.

Když před nějakým časem od vás odcházeli vaši blížství spolupracovníci,

aby se posléze připoji li k panu Pavlový,

když zahajoval svůj prezidentskou kampaň, řekli vám už v tu chvíli, proč odchází?

Na začátku byla dohoda o jednom kolegový hovoríme o Martinový burgrový, který ma zprévádzal v kampaň jako klíčový člověk.

A zároveň potom chvíločku mě pracoval, tak kdy nastupoval, tak mi hovorilo, že má takéto vyhliatky.

A pre mě to bylo výsosně pochopitevné,

že se bude robit právě pre tohto kandidata, pre pana Pavla, pana prezidenta Pavla.

Když jste se vy osobně dozvěděla po prvé, že pan Pavel hodlá kandidovat na prezidenta, a bylo to přímo od něj?

Ne, bylo to právě od našho společného kolegu, ktorý uvažoval, teda dostal ponuku, robít na jeho kampaň.

Takže to byla ta prvá informácia, a časovou to bylo pomerně dávnějšíe, sladom na to, že pan prezidentu kampaň pripravoval pomerně dlho.

Bylo to dřív, než jsem to viděl já.

A prezident, s podstupom týždňou,

čo to pre Vás znamená, že za Vami hnět v dněm volě paní prezidentka přišla do Prahy?

Velice stručně mimořádně příjemné překvapení, a nejenom pro mě, ale i pro celý sál,

a bylo tam hodně lidí, a byla to atmosféra jako kdyby přijela roková vězda.

Paní prezidentku, vykdyž jste v ten druhý den českých prezidentských volep, je la do Prahy, správním popřád panu Pavlovy ke zvolení prezidentem.

Byla jste připravena, v případě, že by dopadli vol by jinak,

jedst a navštívit i štáv André Babiše a popřát jemu ke zvolení českým prezidentem?

Zdá se, že to je druhá najdôležitější otázka, která sa věáře k tomu dátumu.

Tak to, když jsem se rozhodla, že tuto cestu chcema absolvovať,

vychádzali jsme z pomerně jasných predikcí.

Tějí příjezku mi verejně měnky smerovali k výtěstvou Pána Pavla,

takže ono to nebola až taká velka záhadá, ale nebola to jistot a to suhlasím.

Cestou do Prahy vychádzali její další příjezku mi, které to v podstatě potvrdzovali.

A přeprýpadak by se tak nestalo právna množstvo krásných měst, kám se dá poznit.

Věte si predstavit v tom momente v ten děň

a náštěvout jiné hlaví štátu, jako z Oslovenska?

To určitě ne.

Je to čím? Je to tým, že te naše vstáví jsou naozaj taky mimo řadne?

To je jedna věc a druhá věc, že dvě lidé, kteří se mnou dlouho spolupracovali

a kteří spolupracovali i na úspěšné kampaní, paní prezidentky,

jsou prostě lidé, kteří dokážou jsem tam pohnout i hodou.

Tohle nevalo treba hýbať, musím povedat.

Opadvá jste hlavami v štátu v republikách, které podle ústavy

jsou definovány jako parlamentní režimi.

Role prezidenta prezidentky logicky a tradičně rosté v čase vládních krizí,

kdy se mění vláda, nějaká vláda končí, nějaká nová nastupuje.

Vy právě na Slovensku ted' procházíte takovou vládní krizí,

kdy vás čekají předčasné parlamentní volby.

Z pohledu z České republiky to vypadalo,

že vy jste si v té vládní krizy počínala poměrně velmi zdrženlivě,

paní prezidentko, že jste nevy užela ani všechny pravomocí,

které vám dáva slovenská ústava.

Proč jste si počínala právě takto a povoživěte to za důležitě,

aby byl prezident zdrženlivý v parlamentní republice?

Velmi úzkotosuvý systérou prezidentských kompetensí

definovaných v ústavě, protože v tom slovenském případě

a myslím, že je to velmi obdobně i v Čechách
právomocí prezidenta byly nastavovane v čase,
kdy nebola prijama volba a hlaví štátů.
Tě zostali zodpovedajúce parlamentné volbe.
Následně přišla přijama volba,
co znamená na najsilnějšího legitimitu v štátě
zároveň obrovské očekávané verejností
při tých právomocích, ktoré zostali z minulosti.
Zároveň, ale musím povedať,
že často to opakujem při tejto témé,
jsme parlamentnou demokraciou a tu hlavnou zodpovednosť,
nesť parlament, od ktorego odvodzuje svojí legitimitu vláda.
Takže z tohle hladiska jsou právomocí hlaví štátů na Slovensku,
povedala by som, že priméra ne.
Nětvrším, že ně je priestor na úvahu,
kde by se mohli nějakým smerom jemně posilnit,
ale ak respektujem statusku a respektujem ho rada,
s parlamentnou demokraciou,
pripada mi to byt bezpečnejšie,
jako to položit na hlavu, do slova na hlavu jednej osoby,
bez hladu na to, kto by to v tom palaci napokon bol.
Tak si myslím, že to je nastavené v zásadě správně,
hoci se možno dá i trošku dělej.
A vládné krizy jsou momentom, ktoré preskúšajú to pokušeně,
které vlastně každý, kdo disponuje moco, může mať.
Na jednej strane respekt guztavé, na druhé strane respekt parlamentarizmu,
a na tretěj strane potreba regulovať,
alebo vstupovať do procesou, ktoré můžem efektívně ovplivnit.
A či se to zdá, alebo nie,
můžete si být istý, že hodiny úvah,
diskusí, pomerovania jsou za tým,
co urobím, alebo napokon neurobím.
Když se to zvonku možno ním musí zdať tých dvovodou, které jsou zvažované,
tě jsou samozřejmě neviditelné.
A v tomto hladisku, jako keby zdržanlívost,
ale zároveň musím povedať primera na zdržanlívost,
z hladiska na ústavnu poziciu hlaví štátů,
to já osobně považujem za velmi důležité.
Posledném rozhovore, který dál Miloš Zeman před odchodem s funcí,
povedal, že přijamo volený prezident by mám silnější práv,
si silnější kompetencie, dokonca hovorilo,
že keď počasového prvého období a měnoval uradnicku vládu
Vana Růsnoka, tak měl jasný cíel,
chcel posunit Českoviac k prezidentskému modelu.

Pán prezident, vy si myslíte, že mám prezident, máte vy dostatečné kompetence, ale máli bys těchmat větší?

Hlavně doufám, že nebudu muset tak často projívat zdržanlivost jako pani prezidentka, že to budou mít trochu klidnější, ale Miloš Zeman hovoril dokonce o prezidentském udělu a definoval ho právě jako ten rozpor mezi silným mandátem příjmevo volby a z hlustrany vnýmaným nedostatkem pravomocí.

Já to příkládám v tomu, že Miloš Zeman a před ním Václav Klaus byli vlastně lidmi,

kteří v politice žili ten měř celý život, kteří založili a dostali na 30% podporu politické strany, kteří byli premiéry, kteří drželi veškvě exekutivní otěže v rukou.

A v okamžiku, když se potom stali prezidenty a na jednou zjistili, že ty exekutivní otěže už pevně v rukou nemají, tak měli tendenci je aspoň nějakým způsobem nahrazovat nebo si je trochu přiblížit.

Já jsem nebyl nikdy politikem a vnímám v pozici prezidenta nejako člověka, který má zemi vládnout a řídit, ale spíše jako člověka, který ji má se jednocovat a dávat ji společný smysl.

A z toho pohledu stávající pravomocé vnímám jako dostatečné. Jste to, pani prezidentko, zmíněla v té své předkozí odpovědě, že by jste si uměla představit trochu jinak definované pravomocy prezidenta přímovolného v Parlamentní republice, byla by jste schopna říct, kde konkrétně třeba si myslíte, že by mohlo být efektivní, aby pravomocé prezidenta, ať už teda v dalším případě slovenského, slovenské hlavistátu, byly posíleny.

Tych oblastiní je velá a povedala by som, že najme jednu, která má jako keby tak trochu tlačí a je to, ale samozřejmě, když se bavíme o posilňování pravomocí, aké okolovek ústavného orgánu, je to odborná debata.

A trochu jdem sama proti sebe, protože by to naozaj malo být jako keby predmetom širšie debaty najme ústavných právníkov, ale změní se, co jsem ty myslela.

Idě najme o neduch, ktory na Slovensku máme, a to je časta zmena ústavy.

Máme rovnakost staru, alebo mladou ústavu, v Slovensku máme menenu dvakrát veším nožstvom novelizáci, jako v České republiky.

Dojstej měry to může být práve tým, že máte dvojkomorový parlament a existuje istá brzda

při legislativnou aktivizme, alebo optimizme meniť ústavu.
Užho napríklad teraz v parlamentě počas tohoto predvolebného obdobe, v septembri maju byť volby, máme niekoľko návrhou ústavy, zmeny ústavy od viacerých poslancou a dēlšie zmeny sa chystajú, čo považujem samýmoriadne nebezpečné práve v tomto krizovom obdoby alebo v tomto obdoby politickej súťaže a volbnej kampaně meniť ústavu roznými doplnkami z poslanecké návrhy, čo znamená, že neriadným legislativným procesom.
No a právem možná úvaha môže byť tuná, že by prezident fungoval jako istá pojistka při podpisovaní nového ústavy, pretože teraz je to tak, že novalu ústavy nepodpisujem, ústavné zákony prezident nemůže tým padom ani vetovať. Například tuná by si to vyžadovalo samozřejmě zvažně všech pré a proti, ale viem si predstavit například posilně v tomto bodě.
Pani prezentka, ale možno to nije...
Možno to nije i baho roširovaní kompetenci.
Vy tě kompetencie máte a se už jsem spomínal Miloša Zemana, který menoval tu úradnicku vládu a teda mále nějaký zámer. Prečo jste sa vy zatěla rozhodlí nemenovať úradnicku vládu? Z věcerych dvou vodou zatěl jsem se rozhodlí nemenovať, při čom jsem připravená ten krok urobiť, kdy dnes stanou koností, o ktorých hovorím veřejně, hovorím od nich od začiatku a hovorím ich stále rovnako.
A to jsou zásadné zlíhanie vlády Eduarda Haigerá.
Myslím zásadné tak, že například premárnime šancu v pláne obnovy v nějakými milnikmi, a nebude možné ich naplnit, možné ani zvrátit.
Zároveň je třeba si uvedomit, že hovoríme o pár mesačnom obtobí. Slediska toho, jak by tamaly priznoví lidé do egzekutivních pozicí, hovorí se o 100 dňoch vlády, který se ty lidé i bá, kdyby výstno zmysle rozhlyjadajú na to, aby mohli plnohodnotně vykonávat právom oci.
No a to plnohodnotně je těž ten problém, protože všetky parlamentné strany hoci něj, které už pracují s toho možností ve dněch vymenuje, ani jeden z politikou z parlamentu nedal avízo, že by takéto vláde vyslovil dvoveru.
To znamená, že by fungovala vo velmi silných limitoch, podobně jako hegerová vláda.
Ale zároveň tejto vládnej koalici, po príslube bývalých človeh koalici, je stále prechádzajú mnohe zákoli.
Tej vláde, kterou by som jen vymenovala, zatěali avízo od všech strán.

Dokonce neverejně mi bylo povedane,
a to si němožeme dovolit.
Bezohladu nádvodvy je to závažný krok,
který jsem rozhodl do toho urobiť, kdy to bude nevíhnutné.
Vrtěmi alebo něj velmi presně a přísně
sledujeme jednotlivé oblasti potenciálních zlihaní
alebo haváry, kde by se mohlo naozaj preklopit,
že si povím, že to stačilo a musí mít do tohoto modelu,
jako jsem povedala, som na něho připravená.
Nemalo by by v vašem prirodzenom zaujime, aby byla krajina,
čo nejlepší spravovaná. A ke teda samotný politici hovori,
že ta vládovoj byla lepší, tak něj to dostatočný argument,
abyste konali.
Tam jsou tě dvě dvovody, které jsem povedala pred ty.
Byly by to lidi, který v exekutí ve Niesu,
a potrebovali by čas na to, aby sa v něj zorientovali,
a druhá vec, tejto vláde, aspoň prechádzajú zákony v parlamentě,
které jsou nevíhnutné přeriadění krizy.
Všetky a výzra, které som zatěl mala, byli také, že tej úradnické by zákony neprechádzali.
Pán prezident, větě si vypredstavit,
že byste nechali přímoci vládu na 10 měsíacou vládu,
ktorá stratila dvověru v parlamentě?
Já myslím, že každá situaci je jiná, každá je specifická.
Pravdou je, že v případě, že vláda stratí dvověru v parlamentu,
tak naše ústava říká, že měli být vylášený,
vylášený mimořádné volby.
A předpokládám, že bychom asi takovou situaci právě řešili vylášení mimořádných voleb.
Což ale nakonec se stalo i u vás,
jenom ten termín je možná trochu dál,
ale na druhou stranu stejně vláda, která nezískádu věru,
tak vykonává vládu až do dalších voleb,
takže by to více méně bylo stejné.
Těsně před inou gurací, pane prezidentě,
jste v rozhovoru pro podkást keci a politika uvedl,
že považujete za rozumné, aby člověk v prezidentské funkci
se trval pouze jednovolební období,
protože se díky tomu minimalizuje riziko,
že v ní propadne pocitu vlastní vyvolenosti.
Skutečně to považujete za nezbytnou podmínku
proto, aby se toto prezidentové ve funkci nestalo to jednovolební období.
Nezbytnou určitě ne, ale já jsem taky řekl,
že pokud někdo vykonává takovou práci naplno,
takže těch pět let vě až až.
A to si myslím, že já si potvrdí každý, kdo si to vyskoušel,

takže neznamená to nutně, že to tak bude,
ale nic nevědní na tom, že 100% výkon
v prezidentské funkci po devu pěti let dá člověku asi hodně zabrat.
Těčtvrtý český prezident, který nastoupil do funkce,
měli jsme předchozí tři prezidenty všichni tam vydrželi dvě funkční období,
stalo se některému z nich podle vás,
že byhem těch 10 let propadl po citu vlastní vyvolenosti?

Tak vím o jednom, že se mu to nestalo,
ale nebo sporně, že se mu to tak úplně nestalo.
Budete se tím svým názorem na vhodnost
se trvat v prezidentské funkci jednovolební období,
budete se jim řídit a jste připraven už není vyloučit,
že budete kandidovat v těch příštích prezidentských volbách
v České republice?

Já vím, že byste mě k tomu rád dohnal,
ale takovou taktickou ani strategickou výhodu
svým případným oponentům dáte muži.

Pani prezident, káko se na to pozoráte vy?

Aj, vy si myslíte, že jedno funkčno oddobíhá dost?

Uprimně povím, že je to témastero
se zobudza, masterov zaspávám celkom úprimně,
a z logických důvodov,
protože okrem toho, čo tu bylo povedane,
na jednej strane daj si pozor, aby nás to neprerastlo,
aby to, čo je na tom silné a krásné
a zároveň nebezpečné, a to je výkonverajné moci,
aby jsme se v tom neestratili,
aby jsme se jedno ráno nezabudili a nevedili,
že nemáme kontrolu nad tým, čo je najdvolištější,
a to je sami nad sebou, nad svojem egon.
Alebo, že jsme to kontrolu vzdali.

Na toto, na jednej strane.

A na druhej strane človek musí veľmi silno zvažovať svoju energii,
svoju silu, svoju vhodnost v danom čase,
v danej krajeně, svoju užitočnost.

To na jednej strane, na druhej strane,
a no, tých 5 rokov, ktoré o rok do vrším,
teda mám za sebou Takmer 4,
jsou zároveň silnou z kusenostiou,
ktorá se ní je lahko zahadzuje.

Je to množstvo kontaktou.

V ľudských kontaktou s ludmi,
ktorí jsou důležitými lidrami na tomto světě.
To jsou děláší věci, ktorej jsou důležité

preto zvažovaní s tej continuity a pokračovaní v začatom.
A no, všetky tieto aspekty treba veľmi citlivo vážiť a zvážiť,
a najmed to, do jaké miery by som naplikat v mojom prípade
vedela, mohla byť užitočná pre túto krajinu v danom čase.
Já si myslím, že okrem toho jedného rozmoru,
kterou hovoril pan prezident,
aby tomu člověku, tomu prezident,
to by prezident ke nepreráslo cez hlavu,
je tam ještě druhý rozměr, který podle mne na Slovensku
špeciálně potom, čo vaš predchoca,
pan Andrie Kiska, se nepokusilo znovu zvoleně.
Vyslala signál, akoké by to nebo odvoložité,
akoké by to nestalo za to,
znová se pokusit o to být prezidentom.
A jako nový nár, teda som to vnímala veľkou chybu,
že sami zdalo, že to je odkaz,
který hovorí, že vlastně nějakou by na tom nezáležalo.
Ně, to to trochu, a je situácia,
ktorá na vás kladě je velší tlak,
protože, akby ste to,
aj vy zopakovali po Andrie Kiska,
tak by se z toho pomadě už stávala
taká tradicija, čo asi nevolí mi dobra tradicija.
Bolo by to druhý krád, nevím,
či dva pokusy, alebo dva pristopy,
zakladajú tradiciju.
V každém prípade, to,
čo už bylo povedané,
je to naozaj, mám dad je 5 ročný,
a ak se o člověk snaží vykonávať
v čom najväčšom nasadení a
v čom najlepšom umysle
a vkladu do toho naozaj celého seba,
tak ono to nije je málo.
Ty máme nechcem povedať, a rozumím tej otázke,
že ako keby hodit to
lachkovážně, záhlavu, to těžně je
dobrý přístup, a to ne tvrdím,
že toto pan prezident pětchádzající urobil,
nemám jeho to páanky, aby jsem ho súdila,
takže zatěl mám
ještě nějaký čas se rozhodnout, a
ale chcem výslat signál, že to
rozhodovaně a zvažovaně

je maximálně zodpovědné.

Posledná otázka tímto smerom
nije ani termín, na kterým zvažujete,
že kedy to rozhodnout je oznámitě.

Je.

Je.

A i nama pověď jak?

Ně, samozřejmě, ten termín se blíži,
protože mě myslím, že je potřebné
dlho otálat, ale je to
v horizontě týždňou.

Vám prezident,
odvážil zvolení a jste vyjádskat,
zopakovali, že vyšekrátská štvorka
si žijela na prehodnoteně.

Problematicky, ale tak jsem tás povnímal,
který je najemepostoj madarská
ku vojne proti Ukrainy a Grusku.

Je podle vás ještě šansa,
že se Viktor Obama vrátí zpět
na Evropsku cestu,
alebo ho už treba odpisať a vnímať
ho jako nebezpečenstvo?

No, V4

samozřejmě si zaslouží,
abychom

ji přehodnotili, protože
pokud bychom je chtěli
vnímat jako

nástroj k koordinaci
případně si jednocení
zahraniční politiky
nebo dokonce bezpečnostní politiky,
tak to je ambice, která se
stávajících podmínek nedá naplnit
a v tom případě by rozhodně
smyslel neměla.

Ale pokud ji budeme vnímat
nejenom v kontinuitě
té době, po kterou trvá
to, co zatím přinesla dobrého,
pokud ji budeme vnímat
jako konzultační forům
pro všechny otázky, na kterých

jsou schudneme,
tak si myslím, že smysl dává
a nemá zase cenu
to nějak přeceňovat a dávací
nevyšší ambice, než jsme
skopni naplnit. A pokud
o Viktora Orbána
já myslím, že s Viktorem Orbánem
nestoji a nepadá
ani maďarskou, ani V4.
Takže dejme tomu čas.
Pani prezidentku, považujete
i vy, vyšekrátskou čtyřků
za prázdnou návdobu, což je termín,
který v souvislosti sní použil
pan prezident Pavel, má podle vás
smysl pokračovat
v rozvíjení této formy regionální spolupráce
ve střední Evropě?
Já se nedávno vědrila
k hladom V4,
že si myslím, že
přechádza krizou identity, protože
ten pôvodný zámér založenia V4
je jedyně s
nieselkom náplňaný možno, až dokonce
věraný. Zároveň je
zaujímavé sladovať tu zkušenosť
počas tých
takhle 4 rokov, na jenovlivých samítoch
s lidrami V4
a zároveň
aj v kontakcie s zahraničnými
albo západnými lidrami Evropských krajín.
Já myslím, že dnes V4
nije vnímaná
jako jednotný politický blok.
A je to tak z toho dvovovodu, že máme
na veľmi dôležité oblasti
různé názory.
Máte lidi o dodřevaně princípou právného
štátu a samozřejmě
je pokia lidi o některé aspekty
u krajiny vsovislosti s vojnou, ktorá tam je.

To jsou jako kdyby
hodnotovou zásadné a závažné témy
a otázky, o kterých pravidelně
na V4 hovoríme.
Musím zároveň povedať, že
jsme si o zečetku nastavili
velmi otvorenu komunikáciu
počas rokování o všetkých dôležitých
témách, vrátane týchto.
A podle mojho názoru ten format
představuje
format,
ktory udržijáva dobré
susetské stěchy.
Já to tak vždy obrazně hovorím,
že geografia prekoná dlužku
našich funkčných období, takže suset
my budeme vždy a mezi tým
sa vymení a lidry, ktorí možno
někdy v buducnosti nájdu
hodnotovu zhodu od voležitých témách.
Má zmysl pre udržijavaně
kulturné výmeny, občianské spolupráce
a všetkých týchto aspektov,
ani zo západu, nie je vnímána
jako jednutný politický blo.
Máni prezidentka, obávate se,
že by se slovenskou mohlo vybrať
urbanovou cestu?
Ano, protože některé politici otevoreně
hovorí, že vzlědají
k jeho štílu politiky
a myslím, že to s velkou měrou pozornosti
sledují věcerní politické
lidry
na západ o tělto.
Celkovo
věcere extremistické
narrativy získavajú
možno vešu míru popularity
a z tohto dvovodu
jako keby některé tě
vzorce, alebo
příklady

politiky a přístupou
zdá se, že jsou inspiráciou
pro jiných populistických lidrov
v Evropě. Právě z tohto dvovodu je
velmi důležitá, důležitý přístup
po zostrani Evropské unie.
Myslím tím dôslednost, konsekventnost
pokud je lidé například
věcerní benefitou, ktoré musí
být navězané na dodržiavání
princípou právního štátu.
Pane prezidente, vy se
ešte tento týden vlastně vydáte na
další návštěvu, pojedete do Polska.
Polsko chcete ujistit o
spojeneckém závazku
ze strany České republiky, který byl
spohybněm vašim soupeřem
v prezidentských volbách v samotném závěru
kampaně. Nicméně, Polsko je
země, která za současné
vlády také
princípu, podle kterých se řídí
liberální demokracie, jako je
například nezávislost justice.
Jste připraven zvednout i toto
téma, při svých hovorech, v Polsku
s nejvyššími představiteli Polska?
Příměřečenou nemyslím si,
že by to zravna a bylo
vhodné tema pro první návštěvu.
Na druhé straně s Polském
schodneme v řadě
důležitých tázek, jako je
například pohled na Rusko
a podpora Ukrajiny
ale i regionální spolupráce.
Takže myslím, že to
hlavní o čem se bude, o čem
se budeme bavit, tak budou
v této dobu spíšťá pozitivní témata
a k těm dalším se můžeme dostat
při dalších jednáních a myslím si,
že těch příležitostí bude

celá řada.

Mám otázku pro vás obě dva.
Slovensko a Česko zažívají mimo
řádnou situaci, protože
v tomto momentě máme prezidentku
i prezident tam a dokonce je obě vlády, které
podstatně jsou na jedné lodi.
Vidě to nejvíce zatím
přítelství vojiny proti Ukrajině,
kde vás nepanuje shoda,
kde myslím, že není nějaký zásadní rozpor.
Je to příležitost
při naší krajině,
že můžeme hovořit naopak s poločným jedním
hlasem. Je to šance,
že by nás mohli víat spočít
v Evropě a že by jsme mohli
být silnější, paní prezidentka.
Nebo chybně, ano, i když musím říci,
že síla našeho hlasu
jako suverénní krajiny
je primeraná.
Jé, jsme respektovaný partner,
jsme respektovaný
člen Evropské unie
a spojencem v rámci Aliance
myslím, že Slovenská republika
to, co dělá, jakým způsobem
se stává a například už spomínaným
principem právního státu
alebo aj k pomoci Ukrajině
se zaradila medzi
ostatné západné krajiny, ktoré pomáhajú
je tam presne taký, ako je Česká republika
myslím si, že
v tomto nemusíme
presvedčovať to, kde v ní
mám skoro vyšší úroveň
potreby angažovania
alebo vysvetľovanie je doma
pretože tá podporá doma pre Ukrajinu
sa znižuje tak české, ako je
Slovenská republika.
Navonok teda v rámci zahraničnej politiky

já v ní mám dvoložitost
udržané jednoty, která zatěl do držané
alebo udržané je, či už je to
Evropské úně, alebo v rámci
Severoatlantické alianci, alebo
čím jsme jednotnější, ty jsme
předzene silnější.

Mám prezident.

Já si myslím, že hlas regionu
až na některé malé výjimky
je slyšet poslední doběž
naopak, že střední východní Evropa
nabrala na bův dynamiku
právě s konfliktem na Ukrajině
a protože se

k tomu

postavila odpočátku velice
razantně, jednotně
a taky do zlasitě
a tak si myslím, že
dokonce někteří přestavitele
řekněme tradičních
Evropských demokrací
se začali obávat, že se začíná
posunovat těžiště
v Evropě.

Nemyslím si, že by to úplně
tak byla pravdále na druhou stranu
proč toho momentu
nevyužít, proč

se nepokusit hledat další témata
může být například

i poválečná obnova Ukrajiny
může to být

větší regionální spolupráce

v rámci přípravy Ukrajiny

na členství v Evropské unii

a výhledoví je možná

i na členství v NATO

a tam naše země mohou sehrát

poměrně zásadní roli

takže já bych se te dynamiky

vůbec nebál, myslím si, že bychom

měli být sice pokorní

ale dostatečně se by vydomí
Pani prezidentka, dnes v prvé běhu dnia
na tlačové konfrenco jste hovorili
o tom, že jste se rozprávali o možnosti
že budete spoločně chodit
na některé zahraničné cesty
je to preca ten prejau
že si to uvedomujete a je věž,
že to vlastně chcete posilniť
Samozřejmě, a když jsme to myslili
asi na dráme děleníbat
ty, co se ukrainského konfliktu
ale širše například
při přesadzovaní ekonomické dyploácie
možno, že alebo iných ďalších zájmou
kde naše štáté se zhodnou
na tom, že posilniť partnerstvo
s někým, z napr. jiného regionu
bude dávat je zmysel
a ta synergia bude ještě silnější
a posilni ten zámer
tak v takom prípade má zmysel
napr. je spoločná cesta do zahraniče
Pane prezidenta, se ještě jednou táskou
vrátim konomu utváření různých spojenetství
v rámci Evropské unie
pochobitelně klíčovým partnerem
a politice pro vás je vláda.
Pan premiér Fiala nedávno
hovořil o tom,
že by mohla vzniknout jakási
osavaršava prahařím
hovořil o tom, že tyto tři země
mají vlády, které mají v řadě
ohledu podobné názory
například i na podobu
Evropské integrace.
Jak vnímáte premiérovu aktivitu
při vytvoření toho
uršího spojenetství? Jak ji vnímáte vy?
Já ji vlímám v kontextu
toho, že
premiérová strana
tedy od E.S.

se cítí být
z lediska pohledu
na současný svět
blízko současné vládnoucí
Polské strane a také vládnoucí
stáně v Itálii, což nemusí
nutně znamenat, že je to názorem
celé koalice.
Uvidíme, jak se to vyvine
dále a samozřejmě
zaneční politika státu
by měla být koordinovaná
a že by měla
být výsledkem souhry
mezi všemi aktéry zaneční politiky.
Pokud bude na něčem takovém
panovat schoda nejenom
mezi těmi třemi zeměmi, ale
také v celé vládě
i v parlamentu
tak já jsem připraven
jít stejnou cestou.
Pani prezidentka, chcete byste, aby do tej
osí teda tam zapadla někde
malá odbočka do Bratislavy?
Já si myslím, že
dobrá a správná uvážení
vytváradí další partnerstva
a tomu se snažíme podržovat
jen našich roky v rámci zahraničnej politiky
a už na spomínanom hodnotovom
základě
velmi potrebným partnerom
prená a správnašou ekonomii, tu je samozřejmě
německo. Práve preto kultivovaní
vztěhou z Berlína, lebo teda z německom
je ma množstvo výhod.
Ale samozřejmě, například slavkovský format, ktorý
spomínal je dnes na rokovaní, to znamená česko,
slovensko, rakusko
alebo krajní jako je dánsko, ktoré
může být pre nás a je pre nás mnohom
inspiráciou, dalo by se pokračovať
že tě děláš je jako keby

ten rozvoj spolupráce, či už
bilaterálně alebo multilaterálně
má zmysel a má
zmysel náme vtedy, jak je to naozaj
spoločne postavena spoločných
hodnotových základoch. Dělášim dobrým
formatom, ktorý je funkčný
a dobrý a je vlastně dojistě měry trochu situačně reagoval
na situaciu na Ukrainii v Bedevina,
čiže východné krídlo.
Prvně dávno jsme se opetovně stretli,
budeme hostiť sami v Bedevini v júnina
slovensku, či je to taky sto format
hlávštátov východného krídla,
kde má mě samozřejmě
v prvom rádě závujem bezpečnostný
a ten nás posuva napríklad
nás posunul v veľmi konkrétne oblasti
posilnějů, posilnějů
vojenských jednotěk, ktoré brálnia
a toto mohli malou poznámku.
Ještě my jsme to dnes
rozebírali s premierem Hegram
a já úbec nějak
nespochybněji užitečnost
různých uskupení
a na druhou stranu
si myslím, že bychom měli být
dostatečně flexibilní k tomu,
abychom hledali spojence
a ne v rámci konkrétních uskupení,
ale třeba na konkrétní témat.
Tedy vlastně takové ad hoc koalice
svolných, které
v rámci
existujících uskupení těch větších
jako Evropská onie na to
s druží několik
zemí třeba i nesourodých
ale které se schodnou
na jednom konkrétním tématu
a budou schopni mluvit jedním jazykem
a vytvořit tak dostatečnou váhu,
která v tej organizaci pak bude

schopna převážit rozhodnutí
na tuto stranu. To si myslím,
že dává smysl a pokud takovou flexibilitu
budeme mít, tak to bude
nejkeškově, ale naopak k úspěchu
těch organizací.
Sme zmínili, že to první
symbolicky významnou vaší společnou cestou
o které se hovoří, by
mohla být cesta do Kýjeva
na Ukrajinu. Řekněte,
jak to v tuto chvíli s přípravami
na tuto cestu vypadá, počítáte oba
dva, že pojedete společně do Kýjeva?
Otázka na mě nema
napadím prezidentem. Na vás oba,
můžete začít, pane prezidentem.
Tak já jsem mluvil
čera s prezidentem Zelenským.
Domluvili jsme se na tom,
že ta cesta
mohla proběhnout samřejmě
v závislosti na bezpečnostní situaci
v průběhu Dubna.
Takhle široké
určení je samozřejmě
i z bezpečnostních důvodů,
ale z paní prezidentkou jsme se schodli
na tom, že bychom do Kýjeva
jeli společně.
A myslím si, že by taková cesta
měla nejenom praktický význam, protože
obje naše země význam,
mě Ukrajině pomáhají Uěnzky
a na cestě jsou další
možnosti a skopnosti,
které Ukrajině jsme připraveni poskytnout,
ale zároveň, že by měla velký
symbolický význam.
Cůlesím, velmi rada se ted' cesty
zúčastním, jestli jsme ale pozvaně
ještě konce minulého roka, ale máli
jsme dalšíu fázou
vládnej krízy, v mutropolické krízy.

December bol tak, ako bol
a následné mesiace, a potom
tato ide a spoločné cesty,
takže veľmi rada
tu mojou cestu zlučím s toho,
vašou cestou, myslím, že to bude
silné a symbolické.
A považujem za
nielen, že silné a symbolické
pre Ukrajsku stranu, pretože ťe pozvánky
alebo pozvaně od
pana prezenta Zelenského,
byli opetovně zdorozňované,
ale je príznám se, že
ta cesta, ktorou som absolvovala v juni minulého roka,
myslím, že je
pár momentou počas výkonu mandatu,
ktoré vás poznačí na celý život.
A toto je učiteľ jeden z nich.
A teraz bez aké okolek
sentimentu alebo neprimeraného,
neprimeranej emocionality
tam ide naozaj o život.
A my to si se vidíme
zprostredkovaně, cez media,
ale byť tam
a vidějtejtej ten spôsob života,
ktorý tam preběha
pod neustálným potenciálným útokom,
to je
myslné nějče, co sa dotkně
každého
embatického človeka, a práve,
koli tomu je dobré a dôležité,
okrem toho, že to pre nich
znamená symboliku, tak myslím si,
že aj pre nás, keci aktualizujeme
potrebu tej pomoci
a toho postojů v Ukraine.
Růzka válka
proti cele Ukraine trvá rok.
Ukraincům se daří
odolávat, daří se jim
postupně získávat zpět

i drýve okupovaná
území ruskem.
Daří se jim to
také hodně zásluhou
pomoci, které
se jim dostává
ze západu,
dodávkám zbraní,
které se jim
dodávkám zbraní, které dostávají.
Vyste pane prezidentena
bezpečnostní konferenci
v Mnichově hovořil o
realistickém přístupu
k tomu konfliktu.
V rozvodu, který jste po té, na konci
konferenci poskytl Deníku N, tak jste
do slova řekl.
V okamžiku, kdy si Ukrajinci sami,
ale skutečně nikdo jiný než vyhodnotí,
že část území,
kterou dosud s třeba ještě neosvobodili,
vyestala další desítky tisíc životů
a ten kousek území jim opravdu
za tak vysoké stráty už nestojí,
musíme mít ten realistický pohled.
Konec citá tu vaší odpovědi.
Vyzdůrazňujete, že musí jít o ukrajinské území.
Nemí to, ale tak,
že to rozhodnutí faktycky stejně
na konec udělá západ, protože
ve švíli, kdyby přestal
počporovat Ukrajinu a přestávali dodávat
zbraně, tak její obrana
bude prakticky nemyslitelná
proti té ruské agresy.
No, v tom je právě ten zásadní rozdíl.
Protože my se tady bavíme
v souvislosti s konfliktem na Ukrajině
o naprosto zásadních principech,
na kterých stojí naše
společnosti.
A pokud bychom
my dnes začali Ukrajině

vnucovat myšlenku,
že u stupek rusků
je řešením,
tak ty principy popřeme.
My jsme si to zažili.
Já myslím, že zrovna v případě
meze mě,
když se podíváme
zpátky do historie,
tak my bychom měli tomu rozumět.
Protože my vlastně dnes,
když bychom Ukrajině říkali,
že má rusku postoupit
svá území, tak by to bylo stejné
jako pomnichovské dohodě.
A tohle my předzadělat nebudeme.
Já myslím, že
je to naprosto v našem zájmu,
abychom Ukrajinu podporovali
do okamžiku, který oni
sami se vyhodnotí.
Samořejmě ideálně do úplného
vytlačení ruských
sil z jejich území
a do obnovení celistvosti jejich hranic.
A tohle můžeme většinu
ideální varianta.
Ale já jsem strávil většinu život a farmátě
a nejsem ideálista,
jsem člověk, který ví,
že situace se většinou nevyvíjí
podle toho, jak si jí přejeme.
Já bych to moc Ukrajincům přál
a myslím, že proto musíme udělat všechno,
ale právě proto zúraznějí,
že to rozhodnutí, kdy už je
dost, musí být na nich.
Ne, nesmíme jim ho vnucovat my,
ani tím, že jim řekneme,
kterou my plážujeme za konečnou,
ani tím, že jim přestaneme
dodávat zbraně.
Protože to by byla z naší strany
v postatě zrada.

Pani prezidentka, ako to vidíte Vy?
Je povinnosti u nás západu
podporovať Ukrajinů
až do momentu, kými oni do to budu stát?
Moje názor
na pomoc Ukraine je
dlhodobozná, my nepovím, teda
ničnové, a myslím si,
že máme pomáhať Ukrajině
a máme je pomáhať aj vojensky.
Já rozumím, že pre mnoho
nášlovenskou, možná v České republike
práve tento aspekt pomoci
že vzbudzuje obavy.
Že vzbudzuje obavy, či príli
slovenska republike, alebo tě štáty,
které vojenskou pomoci poskytují,
či prvéžně ryskujeme.
To je to principálna otázka,
protože, musím povědět,
že já si vnútorně těžké prechádzala
samé v sebe procesom,
že či je to fair, či je to dobrý krok,
trval to velmi kratučko,
asi sekundu, kým som si s odpovedala,
že ano, ale
a to posatě z jednoduchého dvovovodu,
já si to možno troško insitně,
ale jako keby
vybavila v obraze, keď vidím,
jako někdo
fyzicky útočí
na slapšieho.
A teraz, jako keby, moj postoj by bol
taky, že tomu slapšiemu
držím palce
a mám
ten postoj, ved' se to také sam nějak vyrěší
a nechám to na nich
a přitom vidím, že jedný agresor
a druhý je obed',
tak vlastně to u svou pasivitou
by to znamenalo, že pomáhám agresorový,
to je úplně jednoznačně zároveň

Ukraina
a naša pomoc Ukraine
neznamená pomoc nikomu,
kdo agresívně dobija iné územia.
Ukraina sa bráni.
Ukraina bráni bombardované civilné objekty
respektive, dělší objekty,
ktoré jsou evidentným terčom.
Takže tam naozaj chvílku být
a vidíte to, že to něj su zbludila
strely, to jsou
prerusou pre nich,
legitívna terče útokou
to, co tam děje, je naozaj obrovská hruoza
a je to
principiálna veczladiska hodnota
do državania medzinárodného práva.
Naša pomoc je aj pomoc
aj, kdy se to možno nikomu nezdá,
ale aj stabilitě a měru
v tejto časti, protože ta vojna
se drží, čím dělá je tým věc na východnej hranici
a nepresahuje práve našou pomocu Ukraine
nepribližuje sa s nám.
Je to boj
o evropské civilizáčné
a svetove civilizáčné
hodnoty práve kvalitomů
vyše 140 krajin na podě o ezen
jednoznačně odcudilo
tuto vojnu na Ukraine a množstvo
desiatky krajin z celého sveta
pomájí Ukraine vojenské
a je som velmi rada, že jsme na tej
zprávné strane historie.
Já bych nedad zustával u toho tematu
a myslím, že je dobré
zopakovat
jeden základní argument
proti tvrzení, které se objevuje
hodně často
u nás i u vás.
Asi ce lidmi, kteří říkají,
že chtějí mír.

Já myslím, že všichni jsou
ní lidé chtějí mír.
Jel to jakým způsobem je rozsažen.
A pokud někdo si představuje,
že tím, že chceme mír,
že to dosáhneme, tím, že přestaneme
zbraně a tím
nastane prozření
a Rusko se zastaví
a dosáhneme nějaký kompromis.
Je to naprostá iluze.
Stačí se nejenom podívat do historie
na mnohopříkladu, stačí se podívat na to,
jak Rusko a Rusové
vnímají svět.
V Ruštině
ani v ruském chápání něco jako
kompromis neexistuje.
Byť to vyhrává
nebo prohrává.
My mohli v něm takový kompromis
je oddechový čas
pro další
expanzy.
A to je způsob, jakým
naprostá většina Rusu uvažuje.
Stačí si poslechnout
ministra Laborová, stačí si poslechnout
komentátora Soloviova,
stačí si poslechnout
často i
Putina nebo Šojgu a další.
Tak ti hovoří naprosto otevřeně o tom,
že potom co
vyspešení Ukraínu, tak bude
na řadě Moldavsko a další země.
Soloviov, kde tak daleko, že by nejradši
vyhlásil válku hned Polsku a poněm
celé Evropě, takhle bohužel
mnoho Rusu uvažuje, to není jenom Putin,
to nenenom Soloviov.
To je dnes opravdu přes 70
možná 75% všech Rusů.
Takže

máme samozřejmě
mít na mysli dosažení míru.
Ale toho míru musí být dosaženo tím,
že Ukrajina
na svém území Rusko porazí.
Není nutné porazit Rusko celkem,
ale musíme ho
donutit k tomu, že Ukrajina
obnoví svoje hranice, protože
jinak se bude Rusko cítit v roli vítěze.
A to se nám dříve nebo
později vymstí.
Pani prezidentka
kandidovala ještě před začátkem
do fáze vojny.
Vy jste však kandidovali už v čase,
keď vojna byla tu, a viděli jsme,
jaká to je hruhodzá.
Je to stresuje, keď vidíte prezidenta
Zalanského, který se vlastně
v přeběhu jedne noci stál
s prezidentem vojnovým lídrom.
Je to stresuje pro vás,
že si uvědomujete, že by se to
v podstate mohlo stať aj vám?
Samozřejmě, že to je stresující.
Já se na to možná dívám
trochu jinak, protože
byl konfliktům blízko,
byl jsem ve válkách
i sám.
Takže vímo, čím to je.
Na druhou stranu být
v roli hlavé státu,
který je napaden takovým
protimníkem, jako je rúško,
který zemí, která má
sice ne, druhou nejsilnější,
ale velkou armádu
a hodně silnou.
Říkala u nás expertka
Dana Drabová, že je pravda,
že rúško má druhou nejsilnější armádu
na Ukrajině.

Postatě v situaci,
kdy jste na to sami
a Ukrajina na to byla sama,
protože
není v žádném spojeneckém svasku,
nemohla se spolehnout na ochranu
podle článku 5
sebroatlantické smovy, tak jako mi
a mohla počítat
jenom s tím, že
my se zachováme správně
a možná ji pomůžeme.
A vlastně z toho počátku,
kdy
růzká armáda zautočila
na Ukrajinu ze 3 světových
strán obrovskou silou,
tak bylo asi málo lidí,
kteří věřili,
že to Ukrajina ústojí
už úbecné,
že byla skopna ustát to tak dlouho.
Pro mě
ať už si myslíme o prezidentu
Zelenckém cokoliv,
tak se určitě zapíšet
do dějen a jsem přesvědčen,
že se o něm v určitých aspektech
bude i budoucnu určit, protože
člověk, který nezešel
z politického prostředí,
který se krátce po tom,
co se stal prezidentem,
dostal do takovéhle situace,
tak to zvládá na prosto obdivů hodně.
A já myslím, že
když je to roky, jako například
to jeho pověsné video
prezidentut, předseda vlády tut,
to se prostě dostane
i do učebnic strategické komunikace,
protože je to naprosto stručné,
ale dodá to morálku,
lidem, vojákům,

naprosto nevěřitelným způsobem,
stejně tak jako to přinutí
všechny ty kolem, kteří
jsou v komfortu na toho deštníku,
na to, že se zastidí
a přijdou teukrajně
se všimnet, co bude pod hranicí
otevřené války s ruskem.
Myslím si, že opravdu odvádí
úžasnou práci, a i když
jsem tam možná působí
až příliš na léhavě,
tak je to právě z pohodlí
našich obyvacích pokojů a nebo jednacích místností.
Být věho kůži,
myslím si, že by mnozi byli
ještě mnohem na léhavější.
Takže pro mě opravdu
je to malý velký muž.
Přijde.
Jsi se stali prezidentkou
v čase, ktež vojina vyzerala
a potdá možno jsem bolí naivný,
ale myslím si, že v našich životoch
to tak blisko nezažijeme.
Změnil se o vášom vnímání
to, že jste vrchnovolítelkoho zbrojených sil.
Vnímate to,
jako něče, čo je ovala nebezpečnější,
jako v čase, kdež jste kandidovali.
Přiznal se, že tak to
se výkon svoje funkcie
nepozerám, že keby som bola
veděla bývala, či jak se to
třeba pěsněšit, pověd.
Tak to. Ako ta situácia
sa vyvíja v čase
a ten mandad je poznačený
mělem bezpečnostnou krizou,
ale covid tri vlády za tri roky
a tam mnohodělsích
vecí.
Ale pokud jde o samotný konflikt na Ukraine,
je to samozřejmé

zaujímavá
výzva a obrovská zodpovednosť,
protože vždyntě je informácie,
které zvládom na možnosť
opoznamovať sa zutajovanými informáciami
mesiace pred tým,
ako sa ten konflikt blížil,
ako to vyzeralo, že to naozaj príjde.
Celí často Putin samozrejme
dementovali, šlo ocivičeně
a ksi možno spomínatě,
až napokon o měrovu operáciu
denacifikáci, a teraz už otvorně hovorí o vojne,
to
to přicházalo naozaj postupně
a je velmi
zaujímavé
sledovat tento vývoj, sledovat
pana prezenta Zelenského, podpisujem to,
že podvád ze skvelou prácu, my jsme
tak trochu, ako keby nastupovali
plus-minus v rovnakom mesiací
alebo s rozdělom jedného mesiace do svojich funkcí
a tak jsme se aj vnímali,
ale teda jeho osud
to, co se děje na Ukraine
je diametrálně odlišné,
a je naozaj, keď jste tam,
všetky měsnosti vládně budoví obzvlážd'
ale aj nemocnice
jsou vlastně překryte
aby nebylo vidno, že se vnůtry světi
čiže o něj cez děm fungujů
stále v tmavom prostredí
odlučenost od rodiny
a vůbec tu zodpovednou skoro nesě na plecích
je obrovská, zvláda to úžasně
zároveň musím povedat',
že tak, ako v ní mám
já svou poziciju v tomto mandátě
akby a naozaj
v tých prvých týždňovsme nevedeli
takovou zájdu
co to bude znamenat'

vedela som jedno, že pokiaľ budem čeliť
tomu, že musím sa tej situácií postaviť
ako hláva štátu, ako vrchná veliteľka
o zbrojených síl
tak sa tomu postavím čelom
hoci som žena
hoci tu zkusenosť nikdo z nás nemá
nemáli ani pan prezident Zelensky
ale verím tomu, že s tímom odborníkom
ktorý na Slovensku chvala bohu máme
že by jsme v tej situácií
k afterwards
?
?
?
?
?

Taky máme poměrně velkou skupinu lidí, kteří simpatizují s ruskem část z nich,
jste mohli teď vidět na vás slaském náměstí.

A co je paradoxní, že tě lidé tam přijdou vybavení českými vlajkami,
označují se za vlastence a na čepisy si dají ruskou trikoloru
a vykřikují Hesla, že by bylo potřeba, aby k nám,

Vladimir Potím, přišel udělat pořádek, tak za kvelidě asi nemůžete brát úplně vážně.

Ale na druhou stranu je jasné, že tohle je výsledkem poměrně dlouhodobé informační
nebo možná dezinformační kampaně ze strany ruska, která je zesilovaná našimi vlastními zdroji.

A mi tomu pohužel dlouhodobě nedokážeme dostatečně efektyvně čelit vlastní informační kampaně,
která by byla přesvědčivá, nenásilná, ale která by jasně ukázala, kde je ten protivník.

A asi by možná neměli lidé takový sentimentální pocit,

že Rusko je tím posledním zachráncem tých zprávných evropských hodnot,

zatím co celá Evropa, spolu se severní Amerikou, jsou na té šikme ploše dekadence, odcouzení k
zániku.

Zřejmě asi musíme být my sami atraktivnější, přesvědčí vejší,
abychom lidem dokázali vysvětlit, jaká je realita.

A tady máme prostě velký dluch, máme ho společně a já si myslím,

že tady možná se nabízí prostor pro lepší spolupráci

mezi našimi dvěma zeměmy přihledání cest, jak čalí zde s informacím

a jak naopak poskytovat lidem ve stravitelné formě informace,

které je přesvědčí o tom, že i když to u nás není ideální,

je to pořád nesrovnatelně lepší, než to, co mají dnes v Rusku.

Pani prezidentka, vy tomu rozuměte, že Pečot práve na Slovensku je to také...

Máte na to vysvětleně, že Pečot naozaj je tější slá,

lebo naozaj nie je suporovnatelné ani s Českou republikou

a tím nechcem vôbec pochybnit demonstraciju na Václavském náměstě

je tam přišlo pár tisí zludí, ale tě přesku mi ukazují,

že u nás je to výrazně víc z lidí, který dlouhodobě hovoří,
že mají sympatie k Rusku a Putinovi.

Máte pravdu, je to tak dokonce, že dlouhodobější po ruské agresi na Ukrajině
a začátku vojny to kleslo.

Naštěstí, že před se to bylo, ale byl to nějaký signál
přece část společnosti, aby přehodnotili svůj postoj.

Já si nemyslím, že na to existuje jedno příčinná odpověď,
že to má jeden koreň, a i ba jednu příčinu.

Myslím si, že to je spektrum informací o zjevení,
například v historii,

cez zlihavajúcu demokraticku politicku reprezentáciu,
když každá naša chyba je využitá na ponuku riešení
radikálnou cestou.

Cez dezinformácie, ktoré to už boli spomínané,
aby som sa veľmi tešila naše spolupráci
v tejto oblasti i osobne s pánom prezidentom.

Ale zároveň netreba zabudnúť ani na to,
čo hovorí naše informačné služby v tých častiach svojich správ,
ktoré sú verejné a dlhodobě tvrdí,
že sme v informačnej vojne.

Ta snaha prevládať názory a narratívy na Slovensku
je priamo a veľmi intenzívne pochádza z jedného zdroja,
konkrétne z rúžka.

My, ako slovenská republika zla jizka počtu
tohoto typu útoku,
či jeho hybridné útoky a vrátane toho,
alebo v rámci toho dezinformácie,
sme násobne, násobne viac objektom
takého to informovaně alebo dezinformovaně,
ako například Česká republika a ostatné krajiny
o něj vedí, že tu je poslucháč,
alebo část populace je na to bude počuwać.

Nysatá otázka ťažko zodpovedáva
aj na samý tohoto roznych stretnutě,
jaké jsem spomínala, východné krídlo,
Polskou, pobaltě, Rumuní, ani maďary, ani česi.

Možno bulharí tak trochu.

To na Slovensku, ako odozvů, to predcalené
v částě populácii stále má je obrovské.

Je to, myslím si, že do jisté míry naozaj
aj jednak otvorenost tímto narrativom
a potom prisun tých dezinformácií
v obrovskom kvante a množstve
práve na Slovensku, práve slovanskému

čítatelový posluchačův, a podobně.

Ale to b, co treba povedať, je,
že my s tým robíme veľmi málo.

Toto, podle bezpečnostných informačných služieb
je už bezpečné snáhrozba.

To nije i ba, že nepohodlné,
nepopulouárne, alebo nevím,
aké to je bezpečnostnáhrozba.

A my, já jsem to příhovora
v Evrovském parlamentě povedala,
že demokracia může zahnuť na najví tu demokratovů.

Tu nikdo nevolá potom, aby sme obmedzovali
slobodu prejavu nějčo, čo je výdobitou
novembra 89.

Ale pokajel demokraciu, nebudeme chránit
a bránit demokratickými prostredkami,
tak můžeme být poslednou generáciou,
ktorém zažije.

Robiť to prostredkami, ktoré robí,
ktoré využívajú iné západné krajiny
francúsko-nemecko našli na národne úrovni
nástroje, akým spôsobom
vyvodzovat zodpovednost prízně užívani
sociálných sieťí, napríklad.

Na Evropské úrovni sa něčo prijalo
s odloženou účinnostiou.

Ale aj plug na majtélou plátforě,
myslím tým náme sociálné sieťě,
na vyvodzovaně v výšej miere zodpovednosti
práca algoritmu, jako fungujů,
že podporují šíreně nenávistí,
anonímné účty.

Ďalšie množstvo iných tém
jednoduchom mám pocit,
že jsme tak trochu
jako demokratické lídry
zaskočený, opatrný
v tom, či máme právo urobiť kroky
na obranu demokrace.

Já si myslím, že máme
a už dávno jsme hrobyť mali.

Vy jste pane prezidente hovořil o tom,
že stát celhává v té komunikaci
s částí veřejnosti.

Jak konkrétně s těmi lidmi
vy jste popsal tě lidi,
kteří se účastnili té demonstrace
v Praze Neváclavskými náměstí?
Jak s těmi to lidmi hovořit?
A co vy jako prezident
v té věci můžete udělat?
S těmi, kteří byli teď na demonstraci
už by asi nemělo smysl
moc hovořit, protože
tě tam přišli
s tím, že nechtějí naslouchat.
Oni chtějí bořit.
A to je to už jiná emoce.
Ale myslím si, že má smysl
mluvit s těmi, kteří tam
zatím ještě nepřišli,
protože těch je mnohem víc.
A jsou to lidé, kteří...
Jsou to lidé, kteří jsou na jedné
straně frustrování třeba
s účasnou politikou vlády,
protože je prostě neoslovuje.
Mají pocit, že pro ně nedělá
to, co by měla.
A na tom mnohy tak není.
Je to kolikrát věci špatné komunikace.
Vláda nabízí opozici,
ale taky všem těch, kdo chtějí
škodit příliš mnoho prostoru,
protože neprůliš
srozumitelně vysvětlivě svoje kroky.
A pokud ano, tak způsobem,
který lidi nechápou, nebo prostě
jim není vlastní.
Pani prezidentka správně řekla,
že to není jenom komunikace vlády,
že to je opravdu věc dlouhodobá,
která začíná už ve školách,
začíná dlouhodobou komunikací
a výchovou kodnotám,
kterou jsme bohužel,
taky dost pceňili.
A pak taky

pravdivými informacemi
nejenom o té druhé straně,
ale taky o nás,
protože pokud budeme dělat to,
že budeme naše vlastní výsledky
neustále vykreslovat
u dužových barvách,
pak nám za chvílku nebude nikdo věřit,
ani těch, kteří by jinak byli
na té správné straně.
A to je potom jenom živná půda
pro dezinformace.
Vlastně ta druhá strana,
teď mám na mysli zrovna třeba
který svůj původ v Rusku
a potom jsou už jířeny cestou
tzv. užitečných idiotů
ve spoustě zemí,
pak mají velice lehkou práci,
protože my im vlastně nabíjíme,
my im to dáváme na žlatém podnose
a oni se nemusí ani moc snažit.
Takže je to opravdu o mnoho opatřeních,
která bychom měli dělat
a bohužel, neděláme.
Ale když budeme chtít
dosáhnout toho,
že těch, kteří tam zatím nepříšli,
můžeme začít hned
a musí být opravdu dělaná kvalitně,
dlouhodobě, kontinuálně
a musí být pravdivá i tam,
kde nás to samotné občas bude bolet,
protože pokud přiznáme sami
potom, co uděláme chybu,
že jsme jí udělali,
tak tím nevytvoříme prostor
pro naše kritiky, kteří potom
nás za to budou kaménovat.
Slovenskou právě.
Slovenskou právě ješi
či a jako poslať
ukrajině naše odstavené
stíhačky MIGI.

Pán Przin, mali bysme ich poslať?
Hezké radit někomu,
že má něco darovat, co mi nepatří,
ale
takhle já jsem
zaznamenal vůli
Slovenská a ty
MIGI darovat. Já si myslím,
že to je obdivodný krok,
který by určitě
ukrajině pomohl.
Slovensko
má už na cestě
vlastně náhradu,
takže by nedošlo
k ohrožení obrany schopnosti
a výhodou
z pohledu této konkrétní
pomoci, z pohledu ukrajině
je to, že může začít okamžitě
používat, protože jsou to
typiletou, které ve výzboru
mají, nemusí se
přeskolovat, nemusí předělávat
základny, palivové
ospojenářství, municie, všechno
ostatní mají, takže by to
pro něj byla opravdu velice,
velice silná a okamžitá pomoc.
Ale samozřejmě rozhodnutí je
v tuto chvíli ve
Slovenském parlamentu.
To je tedy v národní radě.
Oni bych cel jel by rozhodla
pani prezidentka, ale to nebudem vlastním
trápit, ne? Iba, ne.
Jak to bych cel, tak bych cel, nebo bych cel.
Obajastě zvíťazili jí s kampaniou,
ktorá byla slušná.
Nezapajali jste sa do útokoho, jako vaši
supery. Je to
špecifikum, iba, prezidentskou
volbu, je to možné
úspěch vlastní, iba v tom súboji

jeden na jedného na koniec, alebo
podle vás může zvítězit
slušnosť eft parlamentných volbach, pani
prezidentka.
Myslím si, že
slušnosť nie je kalkul, slušnosť
je,
alebo snáho tu slušnosť je životný postoj.
A nevím si před se, když by jsem se
v parlamentných volbach správá lajina.
Myslím si, že
ano, a velmi
si prajem, lebo kekladujem
tu stranicku, politicku
scénu a súboj, tak ako keby
jsme boli v takom
nevyhnutnosti
likvidovať politického
supera, čo je
absolutné popretě z místu politiky.
Politika má být veřejnou službou.
Ako nále, já budem někoho
likvidovať, myslím, tím reputačně
likvidovať počas volebnej
kampaně, tak akým spôsobom
s ním následně mám potom spolupracovat
při veřejné službe, akým tak to chápem.
Takže toto mi přijde velmi nešťastné
a najmé, jak se to děje
v demokratickom spektre, protože
dohadovať se na poli
demokratického spektra
o různých názoroch
a náhledoh na různé věci
může prebychať daleko kultivovanějšej
podobě, než jsme toho svetkami
zbavené osobných útokou, protože práve
toto, aké dovolíme,
že se rozlep ta demokratické spektrum
s výtězi extrém a to by bolo obrovská škoda.
Tam prezident, je to tak,
že ta služnosť
byl slapšě oproti
strachu hnevů a zlostí,

ktory šíří mnohi politici?
Když se podíváte na historii
posledních, řekněme,
desetí let tak v našich
v České republice, který
ve většině volep
se zdálo, že naopak
hrubost, neurvalost,
překrucování faktů
bylo pro voliče
mnohem atraktivnější než služnost,
tak trochu interpretována
jako slavost, ale
mě velice potěšilo,
že v posledních parlamentních volbách
naopak ta služnost
výtěžila, protože
Petr Fiala rozhodně se nedá
označit za politika, který by
si nějak liboval v hrubostech
a já doufám,
že ten trend snad
bude pokračovat, protože
lidem asi už
se začalo zajídat, dívat se
u stálé hádky
leží případně
polopravdy
a už jim takovéto
naparevání kohutů
začalo i trochu vadit, takže
si myslím, že
si uvědomili, že je
opravdu mnohem lepší poslouchat
argumenty, které jsou pranášeny
lidně a s rozvahou,
než sedívat
na skupinku
ukřičených politiků
jeden má větší ego
než to druhé, takže
nebo nevož ten druhý.
Uvidíme, jestli to bude takhle
pokračovat i dále, ale každopádně

je dobré, když potom
takové sekvenci dojde,
protože musím říct,
že třeba v dnešní době
komunikace s vládou je
velice
jem takhle jemnohem
snadnější, než to bylo dříve,
když se
ale prezident s vládou
na něčem
dohadovali, případně čekali
ze které strany přijde
nějaký uhívný manévr
a dnes ta komunikace je
jemnohem transpanitnější.
Neříkám, že bude vždycky
jednotná, protože
já jsem
do předů a vizuval, že rozhodně
nejsem vládní kandidátem, a že
s nimi nemusím schodnou vždycky a na všem.
Ale i když se s nimi neschodnu
a tak si to vyříkáme slušně
a na venek to bude
prezentováno argumenty
a nežádným podrazem.
Pani prezidentku, možná se teď pustím
...
...
... možná se teď pustím trošku na ten kýlet,
ale hra je v těch
útocích, kterým vyčelíte
ve slovenské politice.
Hra je v nich roli také
fakt, že jste žena, myslíte si,
že pan prezident Pavel, jenom proto, že je
generál k tomu, to může
mít snasší než ve?
...
...
...
...
...

...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...

tak to je v takéj době žijeme, jsou prvo lezec v tomto území.

Někdo mi nedávno pověděl, že po 240 letech na v tomto teritoriu pomarají terezi.
Jsem tím povědat, že si velmi želám, aby to všechny ženy v politiké poměj malé i lachší.
Sledoval jsem české prezidentské volby a zaujolem keď český komentátory opakovali,
že to byla najdrsnější kampaň v české moderné historii.

Krutěl jsem nad tím hlavou, lebo u nás aj v bežný děň, v politiké,
je ovehle věc agresivy ty vůlgarnosti a klamstě.

Pani prezidentka je vám sa zdala česká prezidentská kampaň drsná?

Na české pomaryáno.

Pane prezidente, měláme teď v České republice poměrně specifickou situaci,
že prakticky všechny standardní politické strany zastoupené v poslancecké snimově
jsou stranami vládními, a v opozici jsou prakticky jenom dvě strany,
které fungují více méně na vůbcovském principu.

Za jak nebezpečné to považujete s ohledem na další snimovní volby?

Obáváte se toho, že by se mohl z této konstalace zrodit situace,

kdy úspěje v České republice třeba politik jako Robert Fico,

který bojuje s těmi sbraněmi, jakými bojuje na Slovensku?

No ne, tak úplně, protože ta situace opravdu je specifická.

Já myslím, že Robert Fico je jediný svého druhu,

tedy aspoň doufám, ale my nakonec máme dvě strany,

které mohou výrazně posílit,

zvlášť potom, co vidíme, co se děje teď,

kdy lidé samozřejmě jsou vnespokojení z toho,

že klesáji k životních úroveň jsou vnespokojení z toho,

že platí mnohem více peněz za energie,
že jim zbývá v peněžinkách méně peněz na potraviny
i ošacení jich volný čas.
Sou trochu frustrovaní z toho,
že té vládě nerozumí,
nebo že si myslí, že vláda dělá kroky,
které vyhovují jí, ale ne, občanům.
To všechno může vést k tomu,
že příštích volbách uspějí hnutí ano,
a že třeba výrazně posílí SPD, Tomia, okamory.
Což ale nemusí nutně znamenat,
že budou mít kovarišný potenciál k se stavení vlády,
protože v tuto dobu jsou úspíše soupeři,
než spojenci v opozici.
Ale to je věcí až vole pro roce 2024,
ale já myslím, že my máme teď dostatek času na to,
aby ta hle vláda ukázala,
že si zaslouží přízeň voličů i příštím volebním období,
aby dala najvo, že populizmus jim si se dokáže hodně slíbit,
ale z dalekané tolik dát,
a bude záležít na tom, jak ten čas využije.
Do konce o rok později myslím,
že ještě pro vznikomvní volby u nás.
Na slovensku to znovu raz vyzera tak,
že buduće volbí.
Budu rozhodovuca, budě se znovu rozhodovat o tom,
či budu vládnú demokracii,
alebo, pardon, teraz demokracii bysme nemalo hovorit,
či budu vládnú ty vládnú teraz.
Demokratické sily,
či budu,
či budu vládnú demokratické sily,
alebo extremistí.
Vnímate to tak, a je vy, pani prezidentka.
Vnímate to tak, paradoxně,
jsem to myslím, že je na tlačové konferenci,
že posledné roky každé volby
hodnotíme jako tě klúčové,
ktoré rozhodnou buducnosti slovenska.
Jsme mlada demokracia, je to přirozené,
je to asi i tomu přimerané, právně podobně.
Budujeme si nějaké štandardy,
budujeme si demokraticku tradiciu
a institucije z nějakou kultúru a pamětěl.

Budujeme si politickou kultúru,
někdy to vyzera, že skor v někultúru.
Ale v každom případě této volby
a je zhladom na to, že
tak uměru
někvality politického diskurzu
útokou, verejných útokou,
či nielena politických oponentov,
ale na novinárov, na menšiny,
také zhrudnutě slovníka,
ktoré občas žijal
předastě jako kdyby je do fyzickéroviny útokou,
čo už je úplně absurdné,
takusia v moderných dějinách slovenská nepametám.
A toto je to alarmující, toto je to vážné,
pod za účastí
silného vplivu,
jako som predstým vysvetlovala narrativou
a informačného plaku
s jiný krajný zvonku.
To v ní mám jako rizikové
a právě kvůli tomu,
to štěpeně demokratického spektra,
demokratických síl,
ktoré důfajme,
že budě skor vězgi nějaké synergii
a spoddeklarované spolupráci
a je jediné,
čo může pomoct
tejto krajně zostatina
pro západné orientáci
a v tom dobrom klube,
v ktorom jsme zmézme respektovat na krajné naozaje,
ten pohlad zvonku na slovensku je
i chvala bohu prijazni vejší,
než ta každodě nos, ktorou si tu
v politické svéře žijeme.
Takže velmi důfam, lebo naozaj,
jako se tak zjednodušeně hovorí,
že zlu stačí na to, aby vyhralo iba,
to aby rozhádalo dobro.
Na to demokratické,
že můžeme být konservatívcí, liberální,
můžeme mať rozné názory,

ale pokiaľ chceme a respektujeme
demokratické hodnoty,
tak nech nás spája to,
a to vôbec nije je málo.
Na tom to sa spojme, na tom to sa zhodníme
a tak to si vyberme budúcnosť slovenská.
Hovoríte, že jsme mladá krajina,
ale to porovnané je kruté,
lebo veď Česká Republika
je tam úplne rovnako,
a zoslovenská to výzera,
že v Českej republike je volbí nebývajú
tak v fatálnou záležitosťou.
Zoslovenská to výzera,
že či vyhrájú ty, alebo ty,
a spodne tak to zvyklou byť,
tak počatě základne smerované
sa nemení.
Je to podle vás, sledá pan prezident,
tiež tak, alebo
akáno tak prečo?
Já si myslím, že ta situace
u nás možná není tak vyhraněná,
která zaventuje jenom jednu stranu,
která zastává, ale vzalekané
v stále extrémní názory.
Hnutí, hnutí, ano,
je hnutím, které
samo sebe definuje jako
vše objímající,
tedy postatě jediovi je nevyhraněné
a z toho pohledu
není až takovým nebezpečím.
Já si se vedeno dost často
na populizmem,
ale to neznamená,
že musí být naprosto zásadní
se populizmus
za nebezpečí, pro demokracii považují,
ale
učitě to není hnutí,
které by i případě úspěchu
nás chtělo směřovat
někam na východ

případně, které by
usilovala o vystoupení
z NATO nebo z Evropské unie.
V tom je to možná
méně nebezpečné, ale na druhou stranu
samozřejmě
populizmus, který
pohužel tedy obě strany
dost často využívají jako nástroj,
tak v konečném důsledku
nebezpečím pro demokracii je.
Přesně prezidentku,
vy jste ve funkci už čtyři roky.
Prošla jste si leccím z části
jsme se toho tady dotkli během dnešního večera.
Je něco, co vás během těch čtyřlet
ve funkci zaskočilo na tolik,
že jste měla potřebu pana prezidenta
při vašich soukromých rozhovorech
na to upozornit, aby na to byl připravený
k tomu.
Gničomu takemu neprišla,
že by jsem pana prezidenta mala potrebu
nějak hniď mu hodit nějaké
záhrané lano, že na to to si treba dať pozor.
Z prijodených dvou vodou,
že moje predstaví,
kecom pred takmer 4. rok
mi nastupovala do funkcie,
byly velmi jiné, než prinesla
životná realita, byla som
plná plnou v roznych oblastiach,
vlasti klimatických zmien,
a potom prišla kríza
za krízovou, ktorá do istými
jerejně úplně diktovala témy
a museli jsme na to reagovat
všetci samozřejmě, nejba
o svoje funkci, takže
tě
uvahy a sní su samozřejmě
jedna vec a ani jsme mi se jich vzdať,
zároveň musíme nějakým spôsobom
merežovat očakávania, to sami

zdávejte štětě, že velmi důležité, protože
vlastně začínali jsme toho témou
právomocí silnej legitimacy,
keďže je to príjama volba
hlaví štátu, obrovských očakávaní
a velmi limitujících právomocí
najmä v tom zmysle, že keď co krízi
vy nemôžte urobiť aktívny krok, dokonca
aj teraz, keď máme odvolanou
a delegitimizovanou vládu a jej dávám
súhlasit, to neznamená, že já možem urobiť
krok do predu, já možem zabrzdíť
něj ktorej vecí, ktoré by
byli preslovenskou a nevhodné, takže
menežovaně, očakávanie, jednak
ľudí, ktorí
poveru do vás vkladajú a vložili, ale
aj svojich vlastných zledovnátoře
ta situácia
ale perspektive, ten život v politike
někdy si vyšaduje do veľké míry reagovať
a obzľáškeť prído krízi.
Na zaver naše diskusie
se pokusím vrátiť úplně na dláčiatok
Pám prezident
větě si predstavit, že
o rok, přídl. o rok
v děň
prezidentských voli byste
hnět, vyrazili z prachy a
dáme tomu ještě těsne
po otvorení
uzavřeti tých volobných městností
pogratulovat Pani prezidentke, keby
o tých partížňom se rozhodla, že prece lenáno
Pokud se tak rozhodne
tak určitě
i Bratislavy je spousta zajímavých
věcí, neterevi se
My tady máme na té obrazovce, která je
na míře nás řekl nám časomíru
a ta už několik minut ukazuje
0 min. 0 sekund, které
zbývají z naší debaty

chci tím říct, že čas pro naši debatu
určený pro naši debatu vypršel
My děkujeme vám, kdo jste přišli
na pozvání deníku n a deníku n
do slovenského národního divadla na
tuto debatu, děkujeme za to, že
podpodujete nezávislou
mítiku a žená vzčtete
Hlavně však děkujeme naším
dvoum zácným hostem, za to, že
přijali naše pozvanie a strávili
poslednou hodinu, hodinu 20
spoločně s nami
pani prezidentke Zuzani Čaputovej
a děkujeme také
panu prezidentu Petru Pavlovy
Ahoj, tady rozčanovák z církuła Putika
Zvůvás na naše nové představení
Horáček Gen XYZ
Známé texty Michala Horáčka
zazní v nových hudebních aranžích od
Vladimíra VIII, Bány Polákové,
Honře Rumla, Katarzyje 7x3,
Alberta Romanutyho a další
Čekává z hudba, akrobacie
a hlavně zážitek, co spojí
všechny generace
Od 19. do 25. dubna
Vícena VWB
Přum CZ